

[Eva Møller]

til fru Helle Degn, måske dryppe lidt malurt i bægeret, for fru Helle Degn bebrejdede mig, at kvinderepræsentationen i Danmark i de besluttende organer ikke var så pæn, som jeg gav udtryk for – vi var de fjerdedårligste i Norden. Dertil kan jeg stort set kun sige, at det er op til fru Helle Degn og hendes parti at gøre noget ved det. Regeringen blev bebrejdet, at den ikke ville stille flere penge til rådighed. Hvis fru Helle Degn tror, at penge gør det, vil jeg da opfordre socialdemokratiet til at stille nogle penge til rådighed, fordi socialdemokratiet jo rent faktisk er det eneste parti i folketinget bortset fra de frie demokrater, hvor kvinderepræsentationen ikke overstiger 20 pct. I de andre partier taler vi måske ikke så meget om det, men vi viser det i gerning. Det er i hvert fald det, vi gør i vort eget parti, hvor vi gennem støtte til kvindernes politiske arbejde, ved at tage dem alvorligt, ved at give dem lige muligheder og på alle andre områder støtter kvinderne. Det er den holdning, som vi fra det konservative folkeparti og regeringens side også gerne vil føre ud i livet. Men som sagt: mener man, at penge gør det, synes jeg, socialdemokratiets kvinder skulle have lidt flere penge og dermed bringe kvinderepræsentationen op.

Ebba Strange (SF):

Det første er til arbejdsministeren: det er rigtigt, at de konsulenter, som DKN har haft at råde over, er konsulenter, der er kommet fra undervisningsministeriet, og derfor er jeg glad for, at undervisningsministeren nu er til stede. Når jeg rettede spørgsmålet om en forlængelse af konsulentordningen til arbejdsministeren, er det selvfølgelig, fordi jeg gik ud fra, at arbejdsministeren repræsenterer regeringen her i dag. Men nu, hvor undervisningsministeren er her, vil jeg gerne sige, at det, jeg sagde i mit første indlæg, var, at jeg synes, det var et meget dårligt tegn her i kvindetiåret, hvor man fra regeringens side taler meget om kvinder i mandefag, at man så har fjernet to konsulenter fra Danske Kvinders Nationalråd, som arbejder med netop disse problemer. Det er et SUA-projekt, og jeg vil bede undervisningsministeren gå hjem og se på det og overveje, om Danske Kvinders Nationalråd ikke burde have lov til at fortsætte med de to konsulenter.

Jeg stillede et spørgsmål til, og det var om kvindeårsfonden. Man fik i 1975 optrykt et frimærke, et overfrankeret frimærke, eller hvad sådan et hedder, som har givet mulighed for, at man i løbet af de ti år, der er gået, har kunnet uddele midler til kvindeprojekter, og jeg vil bede regeringen overveje, om det ikke var en idé at gøre det i år igen. Jeg ved, at ministeren for offentlige arbejder godt kan lide spændende frimærker, så det kunne jo godt være, han syntes, et sådant frimærke også var en spændende ting.

Endelig vil jeg lige stille et sidste spørgsmål – jeg kan godt se, at folk kommer nu, så det lader til, at debatten skal til at være forbi. Arbejdsministeren oplyste, at man havde givet 1 mill. kr. til Forum. Det synes jeg er godt. Vi havde besøg af nogle sydafrikanske kvinder for et par måneder siden, og vi skal i morgen i landstingssalen have en høring om kvinders vilkår i Sydafrika. Jeg ved, at de kvinder, jeg talte med, da de var her sidst, opfordrede de rige landes regeringer til at yde bidrag til, at de fattige kvinder faktisk kunne få lejlighed til at deltage i konferencerne i Nairobi, og jeg vil gerne høre, om de penge, der er givet til Forum, alene er givet til dansk deltagelse, eller der også er afsat midler til at hjælpe u-landskvinderne med at komme til Nairobi. Det ville være en god gestus fra Danmarks side, hvis det var tilfældet.

Til slut vil jeg lige knytte et par bemærkninger til det, der er sagt af andre ordførere om det kønsopdelte arbejdsmarked og beskæftigelsen i det hele taget.

Jeg mener heller ikke, det er nok at fokusere på, at vi har et kønsopdelt arbejdsmarked. Det har vi, og det er dårligt. Det er vigtigt, at der på alle niveauer sættes initiativer i gang for at bryde det kønsopdelte arbejdsmarked, men samtidig er det vigtigt at gøre noget helt alvorligt for den beskæftigelsessituation, kvinder befinder sig i her og nu. Det virker pinligt med det, man skal diskutere senere på dagen, at denne regering fjerner jobskabelsesloven, som har været baggrunden for mange gode projekter ude omkring i amterne og kommunerne, der især har henvendt sig til de dårligst stillede kvinder: de enlige mødre, indvandrerkvinderne, de langtidsledige unge. Selv arbejdsministeren indrømmer jo, at beskæftigelsessituationen for kvinder bliver mere og mere skæv i forhold